

[Hans Pinstrup.]

betragedes som selvstændige erhvervsdrivende. Det Princip, man i 1927-Loven enedes om, og som Fiskerne hele Tiden har ønsket, men som det ikke lykkedes at faa ind i 1933-Loven, bør atter sættes ind i denne. Endvidere ønsker man meget stærkt en Ændring, der gør det muligt for Fiskerne at være forsikret under deres Færden direkte mellem Hjemmet og Arbejdspladsen, fra og til Fiskepladsen. Der gives vel næppe noget Erhverv, hvis Arbejde foregaar under saa usikre og farefulde Forhold som Fiskeriet, og det maa erkendes, at ogsaa paa Strækningen fra og til Fiskepladsen kan der indtræde Ulykkestilfælde. Der er god Grund til at lade særlige Bestemmelser være gældende for Fiskerne paa disse Omraader, og jeg anmoder den højtærede Minister om at stille sig imødekommende over for de gentagne fra Fiskernes Side fremsatte berettigede Ønsker og om at yde sin Medvirken til deres snarlige Gennemførelse. Paa Linie med Landbruget har Fiskerierhvervet været og er ude for meget store Vanskeligheder. Trods dette henter Fiskerierhvervets Udøvere under farefulde Vilkaar aarlig for store Millionbeløb frem fra Have og Fjorde til Nationens Gavn. Efter en foreløbig Opgørelse drejer det sig for Aaret 1934 alene for Saltvandsfiskeriets Vedkommende om ca. 37 Mill. Kr. Denne Arbejdsindsats, ofte øvet under saa farefulde Forhold, at der med Rette kan tales om at sætte Livet i Vove, burde fra Lovgivningsmagtens Side naturligt følges af, at man mere end hidtil lyttede til og tog Hensyn til Fiskerierhvervets Ønsker, og jeg henstiller, at det sker paa de af mig her fremdragne Omraader.

Ved Finanslovsforslagets første Behandling sidste Aar rettede jeg en Henvendelse til Trafikministeren om at faa den forældede Lovgivning vedrørende Snerydning af vore Veje taget op til Revision. Den daværende Minister svarede imødekommende. I Vintre med megen Sne betyder den nuværende Ordning en urimelig Byrde for Grundejerne paa Landet. Vejene forlanges ryddet af Hensyn til Biltrafikken. Dette bevirker, at man ofte i Ombud forlanger flere Folk, end der kan undværes af Hensyn til Ejendommenes Drift. Disse tilsiges trods ofte meget store Afstande til Rydning af Hovedvejene, medens Bivejene, der er af særlig Betydning for Landbrugets Transport til Slagteri, Mejeri o. s. v., ofte maa henligge i ufarbar Stand i længere Tid. Vi maa erkende, at Tiden er løbet fra den nuværende Ordning. Bilerne kan ikke vente en Uges Tid paa Vejenes Opkastning, og

Arbejdet bliver uoverkommeligt for Beboerne af faste Ejendomme, særlig paa tyndt befolkede Egne. Tidens Hjælpe midler, motordrevne Sneplove, maa tages mere i Brug, og Rydningspligten maa fordeles paa et mere tidssvarende Grundlag. Til Rydning af Vejene vilde en Del af Motorskatten finde en naturlig og rimelig Anvendelse, da det dog er lige saa nødvendigt at holde Vejene ryddet som at anlægge og udbedre dem. Jeg henstiller til den højtærede Minister, at denne forældede Lovgivning snarest tages op til Revision.

Dernæst har jeg en Henvendelse til den højtærede Landbrugsminister. Sidste Aar blev Bevillingen til det aarlige Konsulentmøde nedsat til et saa lille Beløb, at Mødet maatte aflyses. Jeg vil gerne henstille til Ministeren og Finansudvalget og andre, der har med denne Bevilling at gøre, at der i Aar og frem i Tiden bevilges et saa stort Beløb, at dette Møde kan afholdes hvert Aar, Netop i en vanskelig Tid har det sin store Værdi, at Landbrugets faglige Vejledere kan samles til Drøftelse af de Produktionsspørgsmaal, ofte nye Spørgsmaal, der naturligt melder sig til Løsning. Man har ved disse Møder Aar efter Aar udvekslet Erfaringer og Resultater, man har modtaget nye Impulser, og gennem Landbrugets Konsulenter og Fagblade er disse Møders Erfaringer og Resultater spredt ud over Landet, og Møderne har derigennem haft en meget betydelig nationaløkonomisk Værdi. Disse Møder er nogle af de bedste fagligt oplysende Møder, vi har, og jeg henstiller til de bevilgende Myndigheder, at der drages Omsorg for, at de kan afholdes hvert Aar.

Endvidere har jeg nogle Bemærkninger at gøre til den paa Finansloven opførte Bevilling til det landøkonomiske Regnskabsarbejde. Fra de landøkonomiske Foreninger har man Gang paa Gang rejst Krav om, at det landøkonomiske Regnskabsarbejde blev ligestillet paa Finansloven med andet landøkonomisk Konsulentarbejde, det være sig paa Planteavlens, Husdyrbrugets, Havebrugets eller andre Omraader. I min Finanslovtale sidste Aar begrundede jeg udførligt, hvordan Regnskabsarbejdet paa mange Omraader er grundlæggende for det øvrige Forsøgsarbejde. Der findes i Dag næppe nogen ansvarlig Landøkonom paa Husdyrbrugets eller Planteavlens Omraade, der tør undvære det Grundlag, som ogsaa Regnskabsresultaterne udgør for hans Virksomhed. Hertil kommer yderligere, at man jo lovgivningsmæssigt har ladet Regnskabsre-